

KOULĚ

ČÍSLO 3
ČERVENEC 2023

Školní časopis Vyšší odborné školy a Střední školy, s. r. o.

ROZHOVOR S MARKÉTOU MUŽÁTKOVOU
FINALISTKOU EUROVIZE

Hudebnice tělem i duší

Rozpočti si to! Reportéři na startu

SENZAČNÍ ÚSPĚCHY
V SOUTĚŽÍCH

POEZIE

Verčí Černé
a Lucky Kofroňové

FASHION WEEK
DO ŠKOLY V KOSTÝMECH

Erasmus+ 2023: Slovinsko Maribor

„plný nejen zkušeností, ale i zážitků..“

Obsah

4 V. Černá: Hudebnice tělem i duší

Rozhovor se zpěvačkou Markétou Mužátkovou

6 J. Maršán: Erasmus+ 2023: Maribor

8 D. Nováková: Cyklokurz

Okolo Třeboně jezdí cyklisté

9 J. Tomka: Majáles byl tak trochu dřina

10 Bleskově (Ze života školy)

Školní akce a úspěchy z posledních měsíců

12 J. Maršán: Rozpočti si to!

Senzační úspěch v celostátním kole!

13 Ze školních akcí

14 P. Křížová: Fashion week

Každý den do školy v jiném kostýmu

16 Reportéři na startu:

Úspěch našich studentů očima M. Vostrovské

17 Strážci galaxie zachraňují marvelovský vesmír

Recenze (P. Šturm)

18 P. Šturm: Kruh a cesta ven

19 Poezie V. Černé a L. Kofroňové

20 Obrazem: předávání maturitních vysvědčení

Milé čtenářky, milí čtenáři,

když se tak ohlížím za uplynulým školním rokem, probírám se desítkami fotek ze školních akcí, nestačím se divit. I když jsme malá střední škola, můžeme se chlubit nepřehlédnutelnými úspěchy v soutěžích, a to i na celostátní úrovni! Pan učitel Jakub Maršán připravoval s žáky z 2. A Rozpočti si to, což je soutěž ve finanční gramotnosti, a po celoročním úsilí dosáhli na zlatou příčku v celostátním kole, gratulujeme! Dubnové číslo našeho časopisu Koule uspělo v krajském kole v soutěži středoškolských časopisů, dosáhlo překvapivě druhého místa a postupuje do celostátního kola! Tady musíme poděkovat především panu učiteli Hajduchovi, který pozměnil vzhled časopisu a poskytl kvalitní fotografie ze svých hodin. Také musíme vzpomenout Karolínu Kroupovou, která byla skvělou šéfredaktorkou Koule a zásobovala nás pravidelně mnoha zajímavými články, např. i vlastními recepty na kulinářské speciality či tradičním SUDOKU. Kájo, ať se vám daří i po maturitě na vysoké škole! V neposlední řadě se blýskli žáci z 1. A a dosáhli na stříbro se svou reportáží v soutěži Reportéři na startu, s přípravou žákům pomáhali pí uč. Marika Vostrovská a p. učitel Hajduch. V tomto čísle se tedy dočtete především, co se u nás ve škole posledních několik měsíců dělo. Svoje zážitky z nelehkého majálesového klání popsal "král" Jakub Tomka, díky za reprezentaci! Od září bude tahle rubrika patřit šikovné studentce Veronice Černé, tak hodně zdaru a pohodové léto všem!

Dagmar Nováková

Dubnové číslo Koule vyhrálo 2. místo v krajské soutěži školních časopisů a postupuje do celostátního kola!

Školní časopis Koule vydává Vyšší odborná škola a Střední škola, s. r. o.

Šéfredaktorka: Veronika Černá

Redakce: Amélie Plocková, Martin Jenšovský, Adina Kratochvílová,
Petra Holubová a další

Editor a výroba: Dagmar Nováková a Petr Hajduch

Fotografie, není-li uvedeno jinak, byly pořízeny žáky a učiteli školy

Foto na obálce: Barbara Fessler Říhová (Muzeum fantastických iluzí, žáci OA3)

Datum vydání: 20. července 2023

Adresa redakce a kontakt: Emy Destinové 395, 370 05 České Budějovice, tel.: 387 318 632

E-mail redakce: casopisKoule@seznam.cz, internetové vydání: www.vosss.cz

Markéta Mužátková:

*Hudebnice tělem i duší, která se s kapelou
Vesna podívala na pódium Eurovize*

Foto archiv M. Mužátkové

Narodila se do muzikantské rodiny, což přirozeně vedlo její život směrem k hudbě. Je členkou hned několika kapel. Hraje na bicí, kytaru, flétnu, ukulele... „Je to moje vášeň, u které jsem zůstala,“ prozradila nám do rozhovoru finalistka Eurovize.

Čím si chtěla být jako dítě?

Pamatuju si období, kdy jsem chtěla být popelářkou, ale to jsem asi moc nevěděla, co to znamená (smích). Potom zpěvačkou, to už se táhlo k té hudbě.

Co tě hnalo k tomu si ten sen splnit?

Narodila jsem se do hudebního prostředí, moje mamka i taťka pracovali a pracují v hudebce, tím pádem jsem měla od malička spoustu kroužků a chodila jsem na různé nástroje. Hudbu jsme doma řešili vždycky, takže to vlastně bylo i docela přirozené. V pubertě jsem se rozhodovala mezi nějakými normálními obory jako ekonomka nebo učitelství a tak dále, ale mě to zas nějak dostalo k hudbě a zjistila jsem, že to je to, co chci dělat. Je to moje vášeň, u které jsem zůstala. Vlastně jsem se vykašlala na nějakou perspektivní, dobře ohodnocenou práci a šla jsem za tím, co mě baví (smích).

Jaká je podle tebe nejdůležitější vlastnost hudebnice?

Kromě nějakých predispozic, třeba hudební sluch, tak je důležitá kreativita a vnímavost. Myslím si, že spousta umělců je hodně senzitivních a vidí věci třeba trochu jiným způsobem. Zároveň jde hlavně o zápal.

Tobě zápal určitě nechybí, působíš totiž v hodně kapelách, ať už to je Vesna, Otázka času nebo Muziga. Jaký je v nich rozdíl nebo je v nich vůbec rozdíl? V čem tě každá baví? Jsou ještě nějaké, o nichž nevíme?

Rozdíl tam určitě je, i tím jakou tam mám roli. Otázka času je kapela, kde se vyřádím autorsky. Skládám hudbu a více zpívám. Ve Vesně hraji hlavně na bicí a zpívám vokály, hudbu tam skládá Patricie, která je zároveň i zakladatelkou Vesny. Muziga je kapela mé mamky hrající lidové písničky tak trošku jinak a je to vlastně tak trochu rodinná kapela, protože s námi hraje i můj manžel trumpetista. Jsme moc rádi, že díky zkouškám a koncertům se s mamkou více vidíme. Pestrost je tam rozhodně i stylová. Vesna i Muziga pracují s folklórem, ale každá trošku jinak. Vesna jím obohacuje pop, Muziga lidové písničky obohacuje prvky jazzu. Tím pádem můžu odpočívat jednou kapelou od druhé.

Nejenže hraješ v několika kapelách, ty taktéž hraješ na několik hudebních nástrojů. Jaké to jsou? Na jaký bys nikdy nehrála? Máš naopak nějaký oblíbený?

Začínala jsem na flétnu v ZUŠ. Na konzervatoři jsem se nejdříve dostala na klasičtější kytaru, ale potom jsem se rozhodla přestoupit na bicí, které jsem i dostudovala. Mimo to hraju i na klavír, ukulele... Moc bych chtěla umět na housle, ale to si nechávám až do důchodu, až na to bude čas (smích). Neláká mě hrát na suzafon nebo velké rohy, to bych asi nezvládla udýchat. Každý nástroj má v hudbě jinou kompetenci. Jsem vděčná, že jsem měla

možnost naučit se na aspoň jeden nástroj rytmický, harmonický i melodický. Myslím, že mi to otevřelo cestu i k té skladbě, kterou jsem si přidala na konzervatoři ke studiu bicích jako další obor.

Nemohla jsem si tě nevšimnout v reklamě pro Kytary.cz. Jak ses k tomu dostala? Bavilo tě to?

Dostala jsem se k tomu přes sestru, která tam kdysi pracovala. První spolupráce bylo natáčení produktových videí, kde jsem předváděla pomocí mého klasického repertoáru, jak hrají. Po delší době si na mě zase vzpomněli, když bylo potřeba, aby dívka v reklamním spotu uměla na kytaru. Byla to sranda a super zkušenost. Bylo vtípné, že jsme se sešli dva neherci a mohli jsme si vyzkoušet jiný umělecký obor – herectví.

Dokážeš jedním slovem popsat uplynulé měsíce?

Ty jo, to je těžký... Byl to mišmaš emocí, střídaly se pocity euforie, vyčerpání... V něčem nás tenhle svět rozčiloval, v něčem strašně moc bavil. Je to unikátní zážitek a jsem moc vděčná, že jsem jej mohla zažít. Jedním slovem... taková bramboračka.

Jak vznikla myšlenka: Pojdme do Eurovize?

Vymyslela to Patricie, naše frontmanka. Eurovizi jsme znaly, chtěly jsme vyzkoušet, jestli bychom uspěly. Lákalo nás zahrát a zazpívat si v zahraničí a získat zahraniční posluchače.

Když jste během národního kola poslouchaly ostatní kandidáty, věděly jste, že to máte v kapse?

Nevěděly... Věřily jsme si, ale do poslední chvíle vyhlašování výsledků jsme netušily.

Jaká byla příprava? Videoklip k My Sister's Crown je hodně symbolický, mají hlubší význam i copánky a růžové oblečení, které si Vesna oblékla na jevišti?

Copánky symbolizovaly sesterství, soudržnost a zároveň jsme je braly jako symbol slovanství. Růžová barva představovala ženskost a něžnost. Názor, který jsme často slyšely, byl, že diváci chtějí vidět na pódiu ty pestrobarevné kostýmy z videoklipu, ale my se rozhodly pojmout je jinak. Při sledování ostatních čísel jsme si říkaly, že by možná ty z klipu fungovaly lépe, ale kdo ví... určitě změny nelitujeme.

V čem je Vesna jiná než ostatní kandidáti z Eurovize?

Jednak jsme soutěžily jako jediná čistě ženská kapela. Taky určitě byli i další interpreti, kteří vnášeli do svých skladeb vážnější myšlenky, ale ta naše myšlenka sesterství a soudržnosti nám přišla jednoznačně

jiná. S tím jsme nastupovaly na jeviště, že tohle chceme předat co nejvíce lidem a chceme držet pospolu.

Co bys poradila lidem, kteří si také chtějí zazpívat či zahrát na pódiu Eurovize?

Co nejvíc si to užít!

Píseň My Sister's Crown byla kontroverzní. Třeba na sociálních sítích se spekulovalo o hrozícím vyloučení z Eurovize. Jak si tuto situaci vnímala ty, potažmo celá kapela?

Určitě, od začátku byla část lidí, která to pochopila tak, jak jsme to mysleli a část, která to pochopila tak, že jsme ruská propaganda. Neuvědomily jsme si, že by si tu korunu mohl někdo vyložit jako symbol monarchie a sesterství jako historickou narážku. Při okupaci ostatních států Ruskem se hrálo na notu sesterství, čímž se obhajovalo, že si jsou země podobné a měly by držet spolu. Spoustu lidí tedy nevědělo, jak to myslíme. Eurovize je apolitická soutěž a vyjádření by vedlo k vyloučení, bylo to pro nás těžké, protože význam My Sister's Crown jsme mohly vysvětlit až po skončení soutěže. Hlavně naše klavíristka Olesya, která je z Ruska, dostávala ošklivé zprávy, že má jít do háje a nemá právo zpívat ukrajinsky, takže je hrdinka, že to zvládla. Byl to obrovský tlak, ale myslím si, že

Vesna ve finále Eurovize

Foto archiv M. Mužátkové

jste to dokázaly objasnit a uklidnilo se to.

Zároveň mě celkově zajímá, jestli si zaznamenala nějaký mediální boom, když o Vesně najednou věděla skoro celá Evropa?

Nechtěla jsem tomu ani věřit. Na začátku jsme sledovaly nárůst zhlédnutí u videoklipu, říkaly jsme si, že to je super, že přesně tohle jsme si vždycky přály! V průběhu soutěže to bylo mnohdy unavující, třeba při pre-parties - koncertů, které se pořádají před Eurovizí v různých evropských městech, je příznivců soutěže víc než u nás v Česku, znají každého interpreta a poznají ho na ulici, což když jsme šly z pláže a vypadaly jsme tak, že bychom se nepoznaly, nebylo moc příjemné. Tlak médií a fanoušků je velký, to jsme si říkaly, že se nám úplně nelíbí, že to jsme

si u slávy nepředstavovaly (smích).

Poznávají tě lidé na ulici?

Osobně jsem se s tím úplně nesetkala, Patrécie a Bára jakožto frontmanky jo.

Co do budoucna – Jakou důležitost ve tvých projektech hraje Vesna? Jak to plánuješ skloubit s dalšími kapelami? Co s ní/nimi plánuješ? Můžeme si tě někde poslechnout?

Vděčná jsem za obě kapely. Myslím, že důležitost Vesny bude stoupat, protože myslím, že máme teď šanci, aby se kapela stala více známou a tím bychom měly i víc koncertů. Na podzim plánujeme turné po Česku, byly jsme pozvány do Polska a Bruselu. Přes léto se budeme věnovat nové desce, Skterá se stylisticky stáčí k písničkám z nového EP. Myslím si, že tahle hudba má potenciál zaznít i na větších podiích, než jsme hrály doteď, takže třeba zavítáme i na nějaké větší české festivaly... S Otázkou času se teď připravujeme na natáčení našeho prvního CDčka, takže po krůčcích postupujeme vpřed,

Skupina otázka času

Zdroj: archiv M. Mužátkové

jak nám časové možnosti dovolí, a dělá nám to radost. Obě CDčka budou určitě dostupná na online platformách, jako je Spotify či I music, tak budu ráda, když si je v budoucnu poslechnete.

Veronika Černá

Erasmus+ 2023: Slovinsko Maribor

plný nejen zkušeností, ale i zážitků...

V půlce června jsme se s dvanácti třetáky vypravili v rámci projektu ERASMUS+ na 14denní dobrodružství do Slovinska. Začátek našeho společného výletu byl spojen s přepravou do Mariboru, během cesty panovala dobrá nálada, protože jsme byli plni očekávání z toho, co přijde. První komplikace nastaly na nádraží, kde nás jaksi pořadatelé zapoměli vyzvednout, ale zvládli jsme si poradit a taxíky se dopravit na ubytování.

První dva dny byly určeny na meeting s pořádkující agenturou Zavod za Novodobno Izobraževanje/ZNI, kde nás naše koordinátorka Nika seznámila s programem, rozdělila do firem, kam půjdeme na praxe, a uspořádala workshop zaměřený na tvorbu životopisu a přijímací pohovory. Odpoledne jsme společně poznávali Maribor, tamější malebná zákoutí a příjemné kavárny.

Následující týden probíhaly praxe v Mariboru a Hoči, kde si žáci vyzkoušeli práci v logistických skladech, muzeu, Centru mládeže pro kulturní aktivity nebo pořádkující agentuře. Pro některé to byl střet se slovinskou realitou (do práce museli brzy vstávat, někdy vykonávat práci, která nebyla zrovna zábavná a občas zazlobilo i počasí nebo místní doprava).

O víkendu jsme jeli na výlet do Pohorje (nejvýchodnějšího výběžku Alp), odkud byl okouzlující pohled na Maribor. V neděli jsme si udělali vlastní výlet do

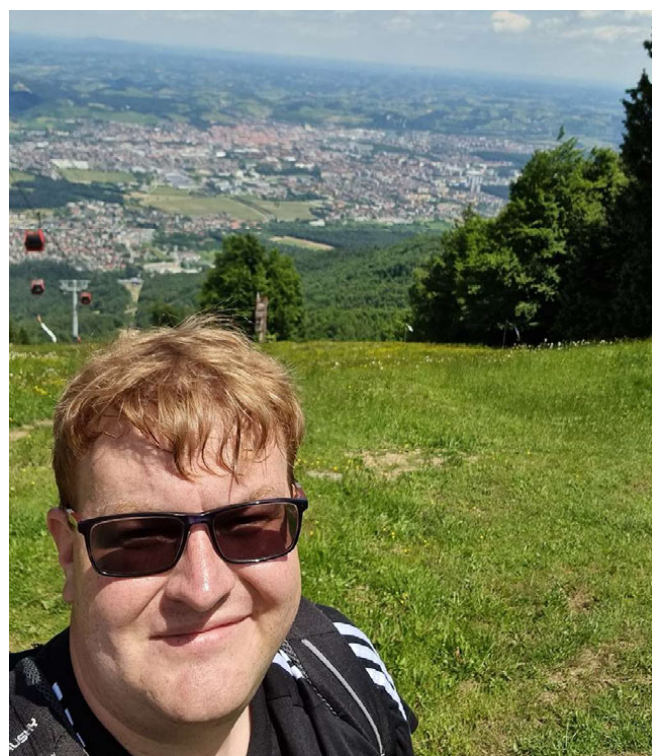
terária a akvária, v parku jsme si dali zmrzlinu a program jsme zakončili společnou večeří v místní restauraci Ancora.

Poté následoval druhý pracovní týden, který už nebyl tak náročný, protože jsme se na našich dočasných pracovištích rozkoukali a práce nám tak šla lépe od ruky.

Přestože naše stáž ve Slovinsku nebyla ideální a museli jsme čelit nejedné překážce, které nás často stavěly mimo komfortní zónu, tak právě jejich překonání nás posunulo dál a přineslo cenné životní zkušenosti. Když jsme se ohlédli, tak každý jsme si na našem dobrodružství našel něco pozitivního – zkušenosti z praxí, zlepšení v anglickém jazyce, seznámení s místní kulturou a lidmi nebo práci v ryze ženském kolektivu :D a odvezli jsme si kopu zážitků (určitě budeme vzpomínat na čilování v místních kavárnách nebo večerní hraní karet).

Pochvalu zaslouží naši žáci – vedoucí na praxích žáky chválili za jejich odborné znalosti, pracovitost, pečlivost i jazykové schopnosti a někteří žáci dostali i pracovní nabídku od slovinských zaměstnavatelů.

Jakub Maršán

“Museli jsme čelit nejedné překážce, které nás často stavěly mimo komfortní zónu, tak právě jejich překonání nás posunulo dál a přineslo cenné životní zkušenosti...”

Cyklokurz: Okolo Třeboně nepasou se koně, ale jezdí cyklisté..

Čerstvý vzduch, lesy, cyklostezky, příroda – to jsme vyměnili v posledním horkém červnovém týdnu za školní lavice a třídy. Cyklokurzu na Třeboňsku se zúčastnilo přes čtyřicet žáků naší školy a pro některé byl pobyt v kempu ve stanu pod hvězdnou oblohou určitě novým dobrodružstvím.

Pět dní před vysvědčením jsme osedlali svoje bicykly a hurá do Třeboně. Začali jsme poučením o bezpečnosti na silnicích. Vyráželi jsme ve třech skupinách, nejrychlejší družstvo vedl zkušený pan učitel Hajduch s pí uč. Pražákovou, poté se vydali na cestu pan učitel Maršán, který byl vedoucím kurzu, s pí uč. Boubalovou a nakonec já s pí uč. Irenou Petrovou, která je zdatnou cyklistkou. Když jsme úspěšně zdolali kopec na Borku, vyskytly se první potíže. Dan Hanzlík píchnul kolo. Spolu s učitelem lepil duši, ale nakonec ochotná spolužačka Terka z 2. A přispěchala a Danovi poskytla duši nepoužitou a funkční. Později jsme slyšeli, že v družstvu pana Hajducha lepi duši několikrát, ach jo! V Lišově jsme šťastně usedli do restaurace k obědu, neboť ten den nás trápilo výrazné horko a pot se z nás jen lil. V odpoledních hodinách nás už vítal známý kemp u hrobky Schwarzenbergů. Pan zástupce Martin Kůs už tu čekal, aby nám vydal naše batohy, další den střídal paní učitelku Petrovou a vedl druhé družstvo. Ovšem pondělní večer ještě patřil tradiční exkurzi do místního pivovaru, kde hlavním lákadlem byla ochutnávka nealkopiva s namazaným chlebem. Než jsme šli spát, pání učitelé Petr Hajduch a Martin Kůs spolu s muzikálním Danem Hanzlíkem vyhrávali na kytary známé tramské songy.

Úterý patřilo prozkoumávání lesnaté

třeboňské krajiny, která je rovná a velice vhodná pro cyklistiku. Naštěstí jsme po cestě našli restaurace otevřené. Naše družstvo řešilo v jednu chvíli zdravotní slabost žákyně, a tak jsme měli ještě dost času zahrát si hry, např. hádat filmovou postavu. Všechno nakonec dobře dopadlo a v plném počtu jsme pokračovali dále. Počasí bylo přívětivé, sluníčko nás tentokrát netrápilo. Cestou do kempu jsme měli rozchod na náměstí v Třeboni, kde jsme si dali skvělou zmrzlinu! Za náš oddíl děkujeme panu Kůsovi za skvělou trasu, kterou vybral! Odpoledne nás v kempu navštívila pí uč. Křížová, která si ochotně s žáky zahrála plážový volejbal. Také jsme byli potěšeni návštěvou pí uč. Sabiny Petrové, p. uč. Bednáře a bývalých maturantů. Večer jsme pekli buřty na ohni, hráli hry, tancovali, zpívali s kytarami a večer zakončili narozeninovým dortem pro pana Maršána, který byl „ňam“.

Ve středu jsme se vraceli zpátky ke škole a cesta proběhla rychle a bez komplikací, museli jsme překonat několik kopečků, než jsme spatřili Budějovice. Před školou už stáli rodiče a my jsme se šťastní a spokojení rozešli. Tak zase za rok!

Dagmar Nováková

Majáles byl tak trochu dřina, ale bojovali jsme!

V květnu se naše škola zúčastnila Budějovického majálesu a já ji zastupoval v pozici kandidáta na krále, a tak jsme navrátili tuto tradici a po několika letech jsem mohl naši školu hrdě reprezentovat.

Z počátku jsem nevěděl, co vše bude tato pozice obnášet, ale s blížícím majálem jsem pochopil, že to bude dřina. Naštěstí mě moji spolužáci a ostatní studenti podporovali, a tak jsme bojovali, ačkoliv jsme věděli, že kvůli nízkému počtu studentů se pravděpodobně neumístíme nijak vysoko na příčce králů. Důležité pro nás, avšak bylo reprezentovat naši školu a první řadě si to hlavně užít.

Před i během majálesu jsem pilně plnil seznam úkolů a výzev mezi které například patřilo rozezpívání MHD, výlet na Kleť, najezení se bez použití rukou a další. Moje nejoblíbenější výzva byla, když jsem měl předat kytku ženské zaměstnankyni školy, vybral jsem si moji oblíbenou

“Naštěstí mě moji spolužáci a ostatní studenti podporovali, a tak jsme bojovali, ačkoliv jsme věděli, že kvůli nízkému počtu studentů se pravděpodobně neumístíme nijak vysoko na příčce králů. Důležité pro nás, avšak bylo reprezentovat naši školu a první řadě si to hlavně užít.”

učitelku paní Irenu Petrovou.

Ovšem pravá práce nastala teprve tehdy, když majálesový týden začal. Kdy jsem musel věci hlavně organizovat a zajistit, abychom se účastnili opravdu všeho. Přesto, že to bylo opravdu náročné, si myslím, že se nám vše vydařilo, a chtěl bych poděkovat všem, kteří se těchto akcích účastnili, a to jak lidem, kteří chodili na MajaNálezy, účastnili se školních turnajů, a i Danielovi Hanzlíkovi, který nás reprezentoval na studentských jamech.

Ačkoliv jsme se účastnili jako nejmenší škola, tak jsme neskončili poslední a to beru jako největší úspěch.

Jakub Tomka

Bleskově

Druháci v Javorníku na Šumavě

Spisovateli Karlu Klostermannovi se šumavské lesy a samoty vryly do srdce. Na jeho počest byla na vrcholu Javorníku postavena rozhledna nesoucí jeho jméno. S 2. B jsme tentokrát nehledali poklady na stránkách knih, ale vydali jsme se přímo po spisovatelových stopách. Tisícimetrová nadmořská výška, krásná příroda, slunce i déšť a spousta zábavy. To byl náš letošní třídní výlet. Petra Křížová

Olda Bažant přednášel o drogové závislosti

V dubnu navštívil 1. B v rámci předmětu Výchova ke zdraví Olda Bažant. Stejně jako v prvním pololetí v 1. A, tak i v této třídě, se podělil o svou životní zkušenost se sedmnáctiletou drogovou a alkoholovou závislostí, kterou se mu před deseti lety podařilo překonat. Dnes pracuje jako peer konzultant/recovery coach v léčebně v Červeném Dvoře. Jeho příběh je velice silný a vždy je pro nás velice inspirující slyšet, jak se se svými "démony" dokázal poprat a vyměnit je za zdravou závislost - ultramaratony, zdravý životní styl a práci pro charitu.

Martina Bromová

Charitativní den pro Temperi, kde jsme natáčeli

O tom, že pořádat charitativní akce nemusejí pouze dospělí, nás přesvědčila budějovická Scioškola. Příprava i realizace celého dne totiž byla v podání žáků z 3. a 4. tříd. Domluva pracovních skupinek, komunikace s magistrátem kvůli záboru prostranství, příprava drobného občerstvení i obsluha stánků. V jejich režii byla i volba organizace, pro kterou celý charitativní den probíhal. Dospělí učitelé zde figurovali pouze jako mentoři a pomocníci. Naši studenti z 2.A využili nabídky spolupráce a vydali se celou akci zdokumentovat fotografiemi, reportáží i krátkým videospotem.

Petr Hajduch

Jak funguje Česká pošta

Jen pár týdnů před vypuknutím maturitního šílenství si odskočila LOG4 (doplněná o LOG3) na exkurzi do logistického centra České pošty v Českých Budějovicích. Hned několik průvodců se studentů ujalo a postupně jim ukázali místnosti, kde se třídí balíky, kde listovní zásilky, centrální budovu, odkud vyrážejí poštovní doručovatelky, a dokonce nás vzali do PostServisu, kam se řadový zaměstnanec pošty nikdy nedostane...

Ke všemu studenti dostali odborný výklad, který byl asi hodně dobrý, protože řada studentů z něj čerpala u ústní zkoušky u maturity... :)

B. Fessl Říhová

Úspěch v soutěži Quest: Podnikej

Až do finálního krajského kola soutěže Quest: Podnikej po téměř celoroční dřině zaměřily dva týmy z druhých ročníků. Z 2.A reprezentovala naši školu čtveřice odvážných (Jan Šrámek, Tereza Filková, Patricie Jandová, Adina Kratochvílová) se svým podnikatelským nápadem na zájezdy na míru pro jednotlivce. Další tři (čtyři) mušketýři z 2.B (Lájoš Šuster, Michaela Říhová, Vanesa Sulková, Daniel Hanzlík) představili svůj projekt zahraničních zájezdů pro děti, které mají problém se začleněním do kolektivu. Hlavním bodem bylo plavání s delfíny. Soutěžící z obou týmů si vedli velice dobře a druhý jmenovaný tým nakonec dosáhl na krásné 4.-5. místo. Gratulujeme!

B. Fessl Říhová

Poděkování našim studentům

Organizace Život dětem děkuje našim žákům za pomoc při charitativní sbírce pro nemocné děti. Sbíрку měl na starosti Petr Galíček.

Druháci navštívili Sapu

V květnu třída 2. C navštívila pražskou vietnamskou tržnici Sapa. V rámci Sapa-trip nás tři a půl hodiny provázela pan Song. Moc se nám to líbilo a dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí z vietnamských dějin, tradic a života vietnamské komunity v ČR. Chutnali by vám pražení červíci? My jsme je měli možnost ochutnat!

Martina Bromová

1. místo v celostátním kole:

senzační úspěch našich žáků v soutěži Rozpočti si to!

Vítězný tým při vyhlášení celostátního kola

Na závěr školního roku se povedlo žákům z 2. A vybojovat skvělý úspěch. V celorepublikovém finále soutěže s finanční tematikou ROZPOČTI SI TO! přivezli zlaté medaile. První místo je pro Adi Kratochvílovou, Adri Korešovou, Honzu Šrámka a Týnu Šprinclovou oceněním za jejich celoroční úsilí a tvrdou práci. Jmenovaní žáci za pomoci svých spolužáků ze třídy plnili různé úkoly zaměřené na finanční gramotnost. Během roku kromě základní části musela celá 2. A plnit kreativní a bonusové úkoly, v rámci nichž si žáci vyzkoušeli vytvořit pracovní listy a prezentace z FGR, napsat básničky a příběhy a vytvořit grafiky s finanční tematikou, rovněž vymýšleli finanční hry, natáčeli videa a dělali ankety. Po online fázi hry se náš tým HAAT1234 umístil na 1. místě, což nám zaručovalo postup na celorepublikové finále do Prahy, které se konalo v polovině června.

Na finále v doprovodu paní učitelky Pražákové čekal náš tým představení a prezentace hospodaření naší internetové rodiny a předvedení

materiálů, které jsme během roku vytvořili. Porota ocenila profesionální vystupování i odborné a praktické znalosti a dovednosti našeho soutěžního týmu, který je zaujal natolik, že toto vystoupení zvolili jako nejlepší ze všech přítomných družstev. A tak si po celodenním i celoročním kolotoči odvážíme z Prahy titul mistra ČR v soutěži ROZPOČTI SI TO!

Chtěl bych moc pogratulovat celému týmu k úžasnému úspěchu na závěr školního roku. Poděkování Týně, Honzovi, Adri a Adi patří za skvělou reprezentaci školy i za jejich vytrvalost a obětavost, které museli prokázat při plnění úkolů a reprezentaci ve finále. Stejně jako jejich spolužákům, kteří se aktivně zapojili svými výtvary do soutěže. Speciální poděkování patří paní učitelce Pražákové, která doprovodila tým do Prahy a dovedla je k vítězství.

Jakub Maršán

Oslava vítězství s pí uč. Pražákovou, která žáky doprovodila do celostátního kola, kde prezentovali žáci materiály vytvořené s panem Maršánem

Ze školních akcí

Hrou proti AIDS

V dubnu se žáci prvních ročníků zúčastnili interaktivní hry „Hrou proti AIDS“, který tradičně pořádá Krajská hygienická stanice v Českých Budějovicích. Hru si pro nás připravili studenti zdravotnické školy. Na pěti stanovištích byly připraveny praktické ukázky antikoncepce, naučili jsme se rozlišovat rizikové a nerizikové aktivity z pohledu přenosu AIDS, pantomimou jsme předvedli výrazy a slova spojená s AIDS.... Celou hru jsme si opravdu užili a rádi se zúčastníme i v příštím roce.

Martina Bromová

Bílý kruh bezpečí u nás ve škole: Jak si říct o pomoc

Ve květnu navštívily 1. B v rámci Výchovy ke zdraví paní Gabriela Papežová a Markéta Pinerová z Bílého kruhu bezpečí.

Tato organizace pomáhá obětem všech trestných činů. Dozvěděli jsme se, že se na ni může obrátit i dospívající, který trestný čin nechce nahlásit na policii, a poradna má příkaz naprosté mlčenlivosti. Vše je zaměřeno na účinnou a rychlou pomoc oběti. Díky konkrétním příkladům, se kterými se obě pracovnice ve své praxi setkaly, jsme si dokázali představit, jaké různé podoby může pomoc této organizace mít.

Martina Bromová

Český červený kříž: Jak poskytnout první pomoc?

V rámci předmětu výchova ke zdraví se snažíme o získání praktických zkušeností do života. Proto mezi pravidelné pololetní návštěvníky našich hodin patří i pí Magda Kummelová z Českého červeného kříže, která nám vysvětluje a ukazuje zásady poskytování první pomoci.

Martina Bromová

Třetáci vyrazili do Prahy do Muzea fantastických iluzí

Těžkými zkouškami si prošla OA3 při červnovém výletu do Prahy. Studenti si zavařili mozkové závity při skládání hlavolamů, byly podrobeni právu útrpnému - ať už "lenošili" na fakírově loži či se rozpůlili, skončili dokonce za mřížemi a navrch se jim děly věci patřící do sféry čar a kouzel - létali na koštěti či se záhadně zmenšovali/zvětšovali...

Je s podivem, že se domů vrátil stejný počet, jaký do Prahy vyrazil!

B. Fessl Říhová

FASHION WEEK u nás ve škole

Podzim ve školních lavicích většinou uteče rychle. Než se nadějete, jsou podzimní prázdniny, Vánoce, do toho nějaký ten státní svátek doplněný ředitelským volnem. Ale na jaře se to vleče neskutečně! Jarní prázdniny byly už v zimě... (!) A co teď? Jak se z té školy nezbláznit?

Noo, nápad by tu byl! Uspořádáme něco bláznivého, pro žáky i učitele, něco u čeho se všichni dosyta vyblbneme. A tak se zrodil Fashion week. Týden, kdy se sice normálně učíme, ale jinak to má k normálu hoooodně daleko.

Kdy jindy taky potkáte ve třídách rockové i popové hvězdy, fotbalisty a tváře stříbrného plátna, na chodbě pochoduje potápěč v plné výbavě a zábradlí schodiště právě slaňuje horolezec? Ale pěkně popořadě.

PONDĚLÍ

Na rozjezd něco nenáročného... Navíc jde půlka školy do divadla. Formální outfit bude pro pondělí jako stvořený.

ÚTERÝ

Co nikdy nezklame? Osvědčená klasika! Móda, kterou prověřil čas. Oblékli jsme se ve stylu let minulých - šedesátých, osmdesátých, ale své místo měly i kousky z přelomu tisíciletí.

STŘEDA

Ve středu býváme nejakčnejší. Z víkendu už jsme se vzpamatovali a pracovní/školní dny nás ještě nestihly tolik udolat. Skočíme do toho tedy ve sportovním!

ČTVRTEK

Hudba je náš život. Své oblíbené hudební interprety posloucháme doma, v autě, v autobuse... Sledujeme jejich videa na YouTube... Dokážeme se převléct tak, abychom od nich byli k nerozeznání?

PÁTEK

Milujeme je. V kině hltáme napínavé, vtipné i dojemné scény s nimi, pamatujeme si každou jejich hlášku. Naši oblíbení fiktivní hrdinové jsou pro nás často skutečnější, než si dokáže kdokoli představit!

Petra Křížová

Soutěžní video o borovanském obchvatu zaujalo porotu **České televize**.

Žáci naší školy Vojta a Šimon získali stříbro

Téměř 100 reportáží a 9 oceněných týmů. Taková je bilance republikové soutěže **Reportéři na startu**, kterou vyhlásila v březnu Česká televize. Ta letos slaví 70 let své existence. Naše škola získala ve velké konkurenci 2. místo v kategorii středních škol. Gratulovat můžeme **Vojtovi Janouškovi a Šimonovi Kyselovi z I. A.** Soutěže se mohli zúčastnit žáci základních, středních i vyšších odborných škol i vysokých škol.

Obrovské nasazení, perfektní příprava scénáře, dobrá práce s technikou a hlavně chuť stát se na chvíli reportérem České televize přinesly chlapcům zaslouženou odměnu. Konkurence škol z celé České republiky byla veliká.

Naše škola poslala do soutěže více příspěvků, obstálo však jenom jedno. Úkolem nejméně tříčlenných týmů bylo natočit televizní reportáž na jakékoliv zajímavé téma. Žáci se mohli s kamerou podívat do historie města a okolí, natáčet o kultuře, zajímavé osobnosti nebo i problémech, které náš region trápí. Prváci si vybrali ožehavé téma, o kterém se vášnivě diskutuje v malém městě kousek od Českých Budějovic.

Dík patří i dalším týmům napříč všemi ročníky, které přinesly zajímavé náměty a reportáže pěkně zpracovaly. Tato akce bude mít zřejmě pokračování už za rok ve stejný čas. Tentokrát ovšem ne pod taktovkou České televize, ale vyučujících předmětů mediální komunikace a žurnalistika na naší škole. Už teď se těšíme se na nové příspěvky.

Marika Vostrovská

The screenshot shows a web browser window with a YouTube video player. The video title is "Vyšší odborná škola a Střední škola s.r.o. (2. místo, II. kategorie)". The video content shows a young man with a backpack and a red microphone, standing in a town square with buildings and trees in the background. The video player has a progress bar at 00:57 and various control icons. Below the video, there is a description in Czech: "Podívejte se na reportáž, která se umístila na druhém místě v kategorii „SŠ a vyšší ročníky gymnázií“ v soutěži Reportéři na startu." There is also a button "Přidat do oblíbených" and a "Zobrazit více" link.

Vyšší odborná škola a Střední škola s.r.o. (2. místo, II. kategorie)

Podívejte se na reportáž, která se umístila na druhém místě v kategorii „SŠ a vyšší ročníky gymnázií“ v soutěži Reportéři na startu.

Přidat do oblíbených

Zobrazit více

STRÁŽCI GALAXIE zachraňují marvelovský vesmír

V květnu tohoto roku se do našich kin přiletěli rozloučit třetí Strážci galaxie od studia Marvel v režii Jamese Gunna. Už od prvního traileru bylo jasné, že film bude emocemi napěchovaným zakončením trilogie, ale to, co James Gunn přinesl na velké plátno, trumfuje všechna očekávání.

Srdcem celého příběhu je humanoidní mýval Rocket, jenž byl jako mládě geneticky upraven v laboratoři šíleného vědce High Evolutionaryho. Po všech těch letech Evolutionary Rocketa znovu objeví a chce svůj majetek získat zpátky. Celý tým se rozhodne zlosynovi postavit a svého přítele zachránit.

Touto premisou dává snímek najevo, že hlavním tématem je týráni zvířat. Toto téma je zde výborně zpracované a ze scén, kdy se geneticky kombinují druhy zvířat, jde mráz po zádech, což je na Marvel film poněkud nezvyklé. Rozhodně nutno dodat, že třetí Strážci nejsou jako klasické Marvelovky z posledních let. Vše stojí a padá na úžasné prokreslených a milovaných postavách,

kteří jsou perfektně ztvárněny. Klasická superhrdinská šablona se zde vytrácí. Příběh je geniálně napsaný a všechny dějové linky rozpracované v předchozích filmech do sebe skvěle zapadají. Počítačové efekty vám díky své propracovanosti vezmou dech. Záporák zde není jen směšná nevyužitá figurka. Humor skvěle vyvažuje srdceryvné momenty a z každé scény je cítit neskutečný zápal pro věc.

Důvodem, proč všechny tyto prvky tak skvěle fungují, je pevná vize Jamese Gunna. Kdokoliv jiný by na jeho místě pohořel, ale Gunn přesně ví, co dělá. On totiž není jen režisérem, ale i fanouškem. Jako jeden z mála tvůrců se nenechá ovlivnit velkým studiem a dělá jen to, co sám uzná za vhodné. Je krásné, kolik úsilí a lásky do tohoto počínu vložil.

Zkrátka a dobře tento je film milostným dopisem všem komiksovým fanouškům a ukázkou toho, že superhrdinské filmy nejsou jen hloupé záležitosti na zabití večera.

Petr Šturm

“Film je milostným dopisem všem komiksovým fanouškům...”

Zdroje fotek:

<https://www.space.com/guardians-of-the-galaxy-vol-3-review>

<https://variety.com/2023/film/news/james-gunn-killing-guardians-of-the-galaxy-gamora-died-1235601005/>

Kruh a cesta ven

Petr Šturm

Sedím v bílé místnosti. Moucha poletující u stropu a tikající hodiny nade dveřmi jsou jediným zdrojem zvuku. Sedím v kruhu. Kolem mě se hrbí ošklivé postavy. Zjizvené a ošlehané časem bez jakéhokoliv světla uvnitř sebe. Také jsem ošklivý. Ruce mám propíchnuté velkými, černými šestiúhelníky ukovanými ze železa. Přes oči mám pásku jako všichni tady. Páska zakrývá svět kolem mě hlavně ráno a večer. Odpoledne toho vidím docela dost. Přes ramena mám přehozenou hnědou vestu vyrobenou ze zvláštního hrubého materiálu. Pro vás má nejblíže ke kůži, takže mu tak říkejme. Je celá pomačkaná a jsou na ní rýhy. Pod vestou mám amatérsky zhotovené brnění s různými klikyháky. Nevím, co znamenají. Neřeším to. Z hlavy mi vyrůstají květiny. Je jich asi sedm. Většina z nich je černá a uhníla, ale dvě ještě kvetou. První je fialová, druhá červená. Na rameni mi sedí vrána. Normálně mluví, ale teď je tu na ni moc lidí. Když mluví, neříká pěkné věci. Taky mi občas vyžírá vnitřek hlavy. Svině. Aspoň, že mám v sobě ještě trochu světla.

Muž po mé pravici na mne pohlédne. Je obrovský. Má šedou kůži posetou ještě šedivějšími žilami. Jeho uši jsou špičaté a jeho nos připomíná rypák. Pokynem ruky mne vyzve ke slovu. „Dobře,” promluví. Nervózně se uchechtne a setru

Povídka

„Jsem ptáče a nepamatuji si své sborově. Ptáče se říká těm, kteří očekávalo. „Často přemýšlím o Okraji.” Všichni se na mě zděšeně podívají. „Zajímá mě, jaké to tam je. Co se tam prožívá za pocity. Jestli je to tam... lepší.” Všichni vydají nevěříčné vzdechnutí. „Jednou jsem se k okraji vydal, chtěl jsem ho přejít. Čím dál jsem šel, tím těžší to bylo. Šel jsem dál a dál. Cítil jsem, jak na mě začíná dopadat světlo. Najednou se ze země vynořily paže. Vzaly mě za nohy a rvaly zpět za okraj. Ryl jsem nehty do země, nechtěl jsem zpátky. I přes mou snahu mě dotáhly k mému domu a pak zmizely. Nemůžu se těch myšlenek zbavit. Chci se tam dostat. Chci to znovu zkusit.”

„A řekl si své vráně, aby ti myšlenky na Okraj vyžrala?” zeptá se vyhublá žena sedící naproti mně. Je jí rozumět i přesto, že má přes ústa přitlučený železný plát. Kůži má suchou a bledou. Na levé ruce se jí krouží dlouhé nehty, na pravé nemá žádné. Hlavu jí pokrývá černý samet. Zába jí zdobí mosazná zpřerážená křídla. „Navrhla mi to, nedovolil jsem jí to.” „Dobrý Bože,” vydechne a začne si mnout oči skrz pásku. „Musííšššš jí to dodo... dovolit. Rázem tě ty myšlenky přestanou otravovat,” zablekotal muž po mé levici. Jak promluvil, z pusy mu vypadli švábi. Ucítil jsem smrad. Vidím, jak se každou chvíli škrábe na krku pokrytém vyrytými písmeny a čísly. Co asi znamenají? „Možná bys to měl udělat hned teď,” ozve se prasečí stvoření zprava. „Čím dřív, tím líp.” „To ne,” pomyslím si. Černé zvíře zvedne hlavu a sebevědomě zaklape zobákem. Cítím, jak se stěny zužují a místnost se plní neurčitým šuměním. Klap, klap. „Já... já.” Klapy klap. „Co?” vyštěkne žena. „Odmítáš snad?!” zvýší prase hlas.

Najednou se stěny prolomí a prostor naplní jasné světlo. Všechny postavy kolem mě se v té záři rozpustí, i vrána. Rázem šestiúhelníky se zaduněním spadnou na zem a páska mi sklouzne z očí. Vidím postavu, nevím, zdali je to muž či žena. Promlouvá ke mně krásným hlasem. „Ptáče, opusť toto trápení. Stačí mě chytit za ruku.” Začnu štěstím plakat. Je to vůbec skutečné? „Pojď se mnou.” „Ano,” zašeptám. „Za Okraj.”

Pocity

Veronika Černá

Jsem našťvaná,
rozhořčená,
ukřivděná,
zmatená,
smutná,
frustrovaná,
unavená,
na pokraji křiku,
na pokraji pláče
a všechno kvůli tobě.

Ty se na mě díváš, jako bych
byla tvoje všechno...

najednou přepneš a chováš se
odtažitě.

Pak se na mě usměješ a pohla-
zením vyléčíš všechny mé
pochyby.

Jenže vmžiku je tvá nálada
jiná a tvůj úsměv taktéž patří
někomu jinému.

Proč mi to děláš?

Jsem našťvaná,
rozhořčená,
ukřivděná,
zmatená,
smutná,
frustrovaná,
unavená,
na pokraji křiku,

na pokraji pláče,
snad kvůli sobě.

Dávám si dva a dva dohromady
tam, kde počítáš dva děleno
dvěma?

Dělám zle, když před tebou
neskrývám, jaká jsem?

Mě už nebaví se snažit.

Zeptat chci se na tolik otázek,
protože mi za to stojíš, ale já ti
za odpověď' očividně nestojím...

Vlastně zas tak očividně ne.

Ty se stejně typicky vrátíš se
svým vroucím objetím.

Poezie

Syndrom vyhoření

Lucie Kofroňová

Jednou se ptám sama sebe:

“Proč nepíšeš básně?

Vždyť byly tak surové, plné
emocí a vášně...”

Jenže proč kopat poklad tam,
kde není,

když ty básně někdo neocení?

A nyní

následuje syndrom vyhoření.

Je to nekonečná cesta,
nemožný cíl,

když jeden člověk se nikdy
stovce jiných nezavděčil.

Na vrch

Jak těžké je vyšplhat

ze zdola na vrch?

Nemožné, zdá se.

Ale věřte nebo ne, dá se...

Pohled na lidi shora i na život
který žijí

s prázdným pohledem bez
významu každý každého mívá.

Z méně na více

se najednou cítím

a z úsměvu už bolí líce,

už nepodlehnu vlastním lžím

Mlha se vyjasňuje

a já razím si cestu jako voda

držím jako skála, šířím se
jako oheň.

Tati, už mě není škoda!

